

‘De wedstrijd van zijn leven’

Plaats van handeling: Liminus Arena KRC Genk, staantribune tijdens de wedstrijd KRC Genk –Standard Luik
Attributen: urn met afneembaar deksel

(Een vrouw loopt over ‘de tribune’ op zoek naar een geschikte staanplek. In haar armen houdt ze een urn vast. Ze heeft een geschikte plek gevonden en knikt naar de (denkbeeldige) toeschouwer naast haar. Dan start ze een gesprek met hem.)

Niet te wild juichen als een doelpunt valt...mijn man, ziet u...

He? *(Ze wijst op de urn)* Ja zeker, dat is mijn man. De suppoost deed wel moeilijk...wilde me niet met hem naar binnen laten. *(Glimlacht)* Typisch zo’n machoman. Als ze maar macht kunnen uitoefenen...schreeuwen, slaan, maar met damestranen weten ze geen raad. Ik heb gesnikt en iets gezegd van laatste wil en zo. *(Trots)* Echte tranen heb ik opgeborreld... Hij wist zich geen houding te geven. Tja en toen mocht ik met hem door...Ik heb wel een kaartje voor hem moeten kopen. Dat wel weer. *(Richt zich tot de urn, wrijft er liefdevol over)* Dat heb ik met liefde voor je gedaan, Johan. Voor jou is me niets teveel.

(Kijkt naar de urn, dan naar de man naast haar) Weet u, voetbal was alles voor hem. En Genk in het bijzonder natuurlijk. Geen wedstrijd heeft hij gemist, wat er ook was. Een verjaardag, bruiloft, lerarengesprek op school, ziekte...verzin het maar, niets was voor hem zo belangrijk als een wedstrijd van Genk.

Ach, hij was een goede echtgenoot. Ja, Johan was een lieve man, ik heb echt geboft met hem. *(Wrijft weer liefdevol over de urn)* He, Johan, je was een schat. *(kijkt naar haar buurman)* He? Ja, natuurlijk hadden we ook wel eens een meningsverschil *(haalt haar schouders op)*...waar is niets?

Waarover? *(ongemakkelijk)*...eh, eh...gewoon, nietszeggende zaken. Ach, u weet wel, waar man en vrouw zoal verschil van inzicht over kunnen hebben. *(stil, recht voor haar uit)* Over voetbal. Altijd over voetbal, alleen maar over voetbal *(kijkt naar haar buurman, fel:)* Over voetbal, ja! Daar kun je ruzie over maken, iedere dag. Over dat stom spelletje waarbij volwassen kerels als kinderen achter een balletje lopen en waar al die achterlijken ook nog eens tegen

betaling naar gaan kijken. Altijd was hij hier. Altijd. Niet alleen de wedstrijden, ook bij alle trainingen of hij naar binnen mocht of niet. De vergaderingen van de supportersvereniging, dan weer sjaals en truien verkopen of geld inzamelen. Geld inzamelen omdat zij (*wijst naar het veld*) zo nodig een dikke BMW moeten hebben. Nooit was hij thuis, nooit. Die klootzak. Alles heb ik alleen moeten doen, alles: de opvoeding van de kinderen, het huishouden, de tuin, de kozijnen verven, de familiebezoeken...zelfs de seks.

(*Kijkt naar de man naast haar*) Oh, maar ik ben ook niet hier om hém een plezier te doen. Oh, nee, ik ga mezelf een plezier doen. Ik wil hem vernederen, tot op het bot... (*houdt de urn voor haar gezicht en kijkt ernaar*) Of wat daarvan over is. Zijn grote droom was altijd op het veld te staan tijdens een wedstrijd. (*tegen de urn, sarcastisch*) Niet waar mannetje, dat is wat je wil...in het veld...op de middenstip, tussen je helden, de wedstrijd van je leven. En Ik ga daar voor zorgen, dat doet het lieve vrouwtje nog voor je... (*triumfantelijk*) Ze zullen je vertrappen, jouw helden. Met hun voetbalschoen zullen ze je wegvegen, zodat de stip weer zichtbaar wordt. Die witte kalkpunt vinden ze honderd keer belangrijker dan jou, let maar op. (*lacht gemeen*) Dan mag je voor altijd bij je Koninklijke Racing Club Genk zijn, je hoeft niet meer naar huis te komen...je mag niet meer naar huis komen. Als dat hesje even niet oplet, dan ga je.

(*Kijkt naar haar buurman, dan snel naar het veld, rekt zich om het goed te kunnen zien, stoot haar buurman aan, wijst naar het veld*) Daar! Daar! Een blote vent loopt over het veld.

(*kijkt er even naar, denkt kort na, kijkt naar beneden waar de suppoost staat, dan resoluut*) Dit is hét moment, iedereen kijkt naar die naaktloper.

(*Ze rent en rent en stopt front publiek, doet de deksel van de urn*) Daar ga je smeerlap, prettige wedstrijd.

(*Ze gooit de inhoud over het publiek. Dat kan confetti zijn, maar daar mag het publiek pas achter komen als gegooid is. Ze zet de urn op de grond en rent van het podium af.*)

November 2019.

Sjef Leenen